آینه

اعتماد

صبوری کنید، نتیجه کار روحانی را می‌بینید

● **علی شکوری‌راد:**.. ما گفتیم برخی از افراد خیلی جلوی چشم نباشند و در پیشانی کار قرار نگیرند. خب این کار انجام شد و دیدیم رعایت کردند. همچنین توصیه شد برخی رویکردها تقویت شود، برخی شعارها به کار گرفته شود و خوشبختانه همه اینها رعایت شد. با وجود اینکه اصلاح‌طلبان ارتباط خیلی کمی با آقای روحانی داشتند؛ اما این تعامل خیلی خوب جریان داشت. بعضی اوقات هم بدون اینکه طرح انتظار شود، ایشان به آن مطالبات پاسخ داد... حتی در بستن کابینه اصلاح‌طلبان با اطمینان به آقای روحانی صبوری می‌کنند تا نتیجه را مشاهده کنند... شورای‌عالی جمع منسجمی است که همه فکر می‌کنند و تصمیم می‌گیرند؟ این‌طور نیست. این شورا بعد از انتخابات وا رفته است. این وارفتگی است که موجب شده شفاف‌سازی نکند؛ نه اینکه تصمیم برای پوشاندن مطالب بگیرند؛ وگرنه تک‌تک اعضای شورای‌عالی معتقد هستند که باید این کار صورت گیرد؛ اما نیاز به تشکیل جلسه دارد...

کیهان

اسب تروا پشت درِ دولت

● **محمد ایمانی:**... مجوز اخیر دولت فرانسه به یک گروه تروریستی منفور ملت ایران برای برگزاری نشست، هرچند متضمن اهانت به وزیر خارجه ماست که دو روز قبل از آن میهمان دولت فرانسه بود، در عین حال می‌تواند حاوی برخی احتمالات و دلالت‌ها باشد. این اتفاق، یک دلالت مهم با خود دارد و آن تهیدستی روزافزون حریف غربی در مقابل ملت ایران است. اینکه «مریم فیصل» (قجر عضدانلو ابریشمچی رجوی!) در میتینگ کذایی چه چیزی بلغور می‌کند، چقدر واجد اعتبار است؟... استناد به عزل زنجیره‌ای چند رئیس‌سرویس اطلاعاتی دولت عربستان با همه اهمیتش، ناقص و نارسا به نظر می‌آید. وقتی که سخنان هفته گذشته مایک پمپئو، رئیس جدید سازمان سیا را در گفت‌وگو با شبکه «MSNBC» مرور می‌کنیم. پمپئو در این گفت‌وگو تأکید کرد: «نفوذ ایران در منطقه در مقایسه با هفت سال گذشته بسیار بیشتر شده است. امروز، این کشور نفوذ بسیار زیادی دارد، نفوذی که فراتر از نفوذ آنها در شش یا هفت سال گذشته است. ایران در همه‌جای خاورمیانه حضور دارد». بر مبنای این قبیل ارزیابی‌های راهبردی، ترکی فیصل و جان بولتون و برنار کوشنر و جولیانی و گینگریچ و جو لیبرمن و... برخی بازیافتی‌های چندباره منافقین، سرجمع، چقدر می‌ارزند؟...

وطن امروز

خط حمله سایبری از تحریم تا جنگ لفظی

● **زهرا طباخی:**... مطالعه روند تاریخی رصد و پایش دشمن نشان می‌دهد پیش از وقوع فتنه‌های سیاسی در داخل ایران، از مدتی قبل سکوت خبری در دستگاه فکری و برنامه‌ریز دشمن در حوزه رسانه به شکل عملیاتی بروز می‌یابد. در یک سال اخیر پسابرجام انتشار مقالات و خلاصه مطالب کنفرانس‌ها و هم‌اندیشی‌های متخصصان «برنامه ایران» در اندیشکده‌های شناخته‌شده آمریکا و اروپا به شکل محسوسی کاهش یافته و تقریبا متوقف شده است. اعلام «سکوت رادیویی» زمانی اولویت قرارگاه فرماندهی است که صحبت پیرامون سوژه، عملیات در حال اجرا را با خطر لورفتن مواجه کند و هویت و موقعیت عوامل دشمن در زمین هدف را در معرض سوختن قرار دهد. پس، از منظر رصد موضوع ایران نیز شرایط «عملیاتی» و «مشکوک» ارزیابی می‌شود... هدف از فعالیت سایبری عضوگیری از بدنه جامعه است یا صرفا برای ایجاد تحریک و تعمیق اختلافات تلاش می‌کنند؟

جوان

وحدت آنی، لازمه شرایط متحول کنونی

● **عباس حاجی‌نجاری:**... به رغم ناکامی‌ها و ناتوانی‌های دشمنان انقلاب اسلامی، تردیدی نمی‌توان داشت که طعم تلخ شکست‌های منطقه‌ای و ناکامی نظام سلطه در پیشبرد اهداف خود چه بسا ممکن است آنها را وادار به اقداماتی کند که خود پیشاپیش بر شکست آن اذعان دارند؛ اما در ضربه به نظام اسلامی و یا سرپنجه‌های مقاومت حداقل تسکینی را برای آلام و شکست‌های خود جست‌وجو می‌کنند. مجموعه روندها و تحولات فوق هوشیاری بیش از پیش مسئولان و نیروهای وفادار به انقلاب اسلامی را الزامی می‌نماید تا با هوشمندی بتوانند همپای نیروهای عمل‌کننده در خط مقدم، فرصت‌ها و نقاط قوت نظام را در این مواجهه قوام بخشند که دیپلماسی فعال در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی، تقویت و تحکیم اقتدار دفاعی و تأمین بودجه و امکانات مجموعه‌های دفاعی و نظامی و همچنین تمرکز بر اقتصاد مقاومتی برای شکست راهبرد دشمن در عرصه تحریم اقتصادی، ازجمله ضرورت‌هایی است که بارها بر آن تأکید شده است؛ اما آنچه این روزها اولویت اول مسئولان مجموعه نیروها و فعالان اجرائی و فکری و... کشور است حفظ و تقویت انسجام و وحدت داخلی است، وحدت و انسجامی که متأثر از روندها و رقابت‌های انتخاباتی لطمه خورده و به نقطه کانونی طمع‌ورزی دشمن تبدیل شده است، به گونه‌ای که رکس تیلرسون رسما اعلام می‌کند که آمریکا باید با گروه‌های مخالف ایران به سوی «یک انتقال قدرت صلح‌آمیز(؟!) در دولت ایران» گام بردارد...

گفت‌وگو با محسن مهرعلیزاده درباره مخاطرات پیش‌روی اصلاح‌طلبان

۴ سال آینده جای ریسک ندارد

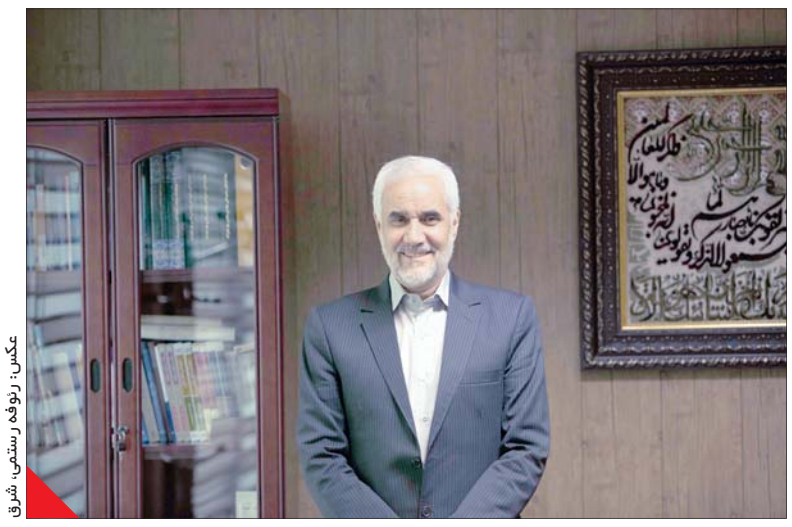

عکس: رزوفه رستمی، شرق

مرجان توحیدی

پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری و شورای شهر از یک طرف و حضور قدرتمند در مجلس از طرف دیگر، شرایط را اگر از یک سو برای جریان اصلاح‌طلب مساعد جلوه می‌دهد تا بتواند منویات خود را عملیاتی کند اما از سوی دیگر همین فرصت می‌تواند تهدید بالقوه‌ای هم در دل خود داشته باشد. اصلاح‌طلبان در دوره بعدی انتخابات در شرایطی قرار می‌گیرند که الزاما بر مبنای کارنامه و عملکرد خود ارزیابی می‌شوند. به عبارت دیگر، شرایط انتخابات آینده ایجابی خواهد بود؛ آنان در آینده در معرض قضاوت افکار عمومی قرار خواهند گرفت و باید دستاوردهای خود را برای مردم به نمایش بگذارند. دراین‌باره با محسن مهرعلیزاده به گفت‌وگو نشستیم و نظر او را جویا شدیم.

اصلاح‌طلبان در سال‌های ۷۶، ۷۷ و ۷۸ توانستند سنگر به سنگر از پاستور، شورا تا مجلس را فتح کنند و تا سال ۸۴ در روندی معکوس همه را واگذار کردند. ۲۰ سال بعد اکنون با برخی تفاوت‌ها، در شرایطی مشابه قرار گرفته‌اند. فکر می‌کنید اصلاح‌طلبان تا ۱۴۰۰ چه باید بکنند تا آن دور تکرار نشود؟

بخش عمده‌ای از اتفاقاتی که از ۷۶ تا ۸۴ رخ داد، بیش از آنکه ناشی از عملکرد اصلاح‌طلبان و قضاوت مردم در این زمینه باشد، معلول این بود که در جریان اصلاح‌طلبی سازوکاری وجود نداشت که همه فعالیت‌ها را همسو پیش ببرد و این باعث شد اول شورا از دست برود که آن هم به خاطر درگیری‌های درونی شورا بود و همین روند با سبک‌شمردن وضعیت در انتخابات دوم شوراها ادامه پیدا کرد. در واقع اشتباهات سیاسی تاکتیکی در مقاطع مختلف باعث شد چنین اتفاقاتی رخ دهد. بنابراین باید دقت شود تا دوباره چنین اشتباهاتی صورت نگیرد. اگر روند فعلی هماهنگی که در قالب شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان شکل گرفته حفظ شود، اصلاح‌طلبان از آن نواحی آسیب نخواهند دید. باید از این پس عملکرد واقعی و عملیاتی اصلاح‌طلبی را در صحنه نشان دهیم. مردم در انتخابات سال‌های ۹۴ و ۹۶ کاملا حزبی و گروهی رأی دادند. بنابراین از این پس این پرسش را مطرح خواهند کرد که عملکرد اصلاح‌طلبان با اینکه کرسی‌های مهم دولت، مجلس و شورا را در دست دارند، چه خواهد بود. مثلا درباره برجام، مردم نفس این کار را به‌عنوان یک موفقیت برای دولت تلقی می‌کنند اما از این به بعد منتظر دیدن آثار برجام در زندگی خود هستند. از این منظر کار دولت روحانی در چهار سال آینده سخت خواهد بود و باید بتواند توقعات مردم را برآورده کند. مشابه همین موضوع در شوراها هم وجود دارد. مردم به عملکردهای واقعی در این مجموعه‌ها نگاه و بر آن اساس قضاوت می‌کنند و در انتخابات بعدی تصمیم خواهند گرفت.

کارنامه اصلاح‌طلبی در چه بخش‌هایی باید خود را نشان دهد؟ به‌ویژه اینکه در سال ۱۴۰۰ دیگر مسائلی مانند بحران به‌جامانده از دولت احمدی‌نژاد یا موضوع برجام نمی‌تواند در مرکز توجه افکار عمومی باشد.

مهم‌ترین مطالبه مردم موضوع معیشت و مطالبه اقتصادی است. مردم البته به دنبال تحقق آزادی‌های فردی و اجتماعی و مطالباتی از قبیل جامعه مدنی و مردم‌سالاری هستند و در این زمینه‌ها چه در بُعد سیاست داخلی و چه مسائل فرهنگی و اجتماعی از دولت کارنامه می‌خواهند، اما در حوزه اقتصاد کاهش سطح فقر و افزایش اشتغال و سطح معیشت و رفاه عمومی جامعه برای مردم خیلی اهمیت دارد. درواقع بخش عمده‌ای از کارهایی که دولت یازدهم انجام داد- مثل برجام - اگرچه ابعاد سیاسی آن بارز شد اما بخش درخورتوجهی از آن برای فراهم‌شدن شرایط برای حل معضلات اقتصادی بود.

مردم اما در انتخابات ۹۶ بین گروهی که وعده‌های پرطمطراق اقتصادی می‌داد و گروهی که سعی می‌کرد شعارهای خود را بر مبنای واقعیات مطرح کند، از وعده‌های اقتصادی عبور کردند. آیا فکر می‌کنید باز هم اقتصاد و معیشت مهم‌ترین اولویت ۱۴۰۰ باشد؟

همین روحیه‌ای که مردم را وادار کرد امسال دست به چنین انتخابی بزنند، برای انتخابات ۱۴۰۰ رشد خواهد کرد. این روحیه اما صدمه می‌خورد اگر ببینند در زندگی اقتصادی آنها گشایشی حاصل نشده است. مردم بین حوزه اقتصاد و حوزه‌های سیاسی و اجتماعی به دنبال تعادل می‌گردند و اگر دولت در زمینه اقتصادی تحولی ایجاد نکند، مردم صرفا پای شعارهای سیاسی و اجتماعی نمی‌ایستند.

فکر می‌کنید کابینه دوازدهم باید چه ویژگی‌ای داشته باشد که بتواند دولت دوازدهم را برای تحقق مطالبات مردم همراهی کند؟

کابینه دوازدهم با اتکا به سرمایه ۲۴میلیونی رأی مردم باید بتواند در مسیر اصلی تحقق مطالبات مردم قرار بگیرد. آقای روحانی در درجه اول باید وزرایی را انتخاب کند که مؤمن به آرا و راه و روش جریان اصلاحات و مشی اعتدال و تفکر اعلامی شخص آقای روحانی باشند. شرایط دوره دوم هر رئیس‌جمهوری چنین است که ممکن است بعضی از اعضای کابینه، فقط دو سال اول را در همسویی کامل با دولت و رئیس‌جمهور کار کنند و دو سال بعدی را برای هموارکردن مسیر در جهت گزینه بعدی ریاست‌جمهوری حرکت کنند. روحانی باید در این زمینه خیلی دقیق عمل کند. بحث جوان‌گرایی هم از موضوعات مهم در چینش کابینه است. باید نیروهای جوان وارد بدنه دولت و سطوح بالای مدیریت در وزارتخانه‌ها شوند به طوری که این نیروها در دوره‌های بعدی گزینه‌های همان وزارتخانه شوند. چهار سال آینده، چهار سال حساسی برای اصلاح‌طلبان و اعتدالیون است و فرصت ریسک وجود ندارد. باید به این امور توجه ویژه شود. اعضای کابینه اولا باید مؤمن به منش، شیوه و شخصیت اجرائی آقای روحانی باشند و ثانیا توانمند و خبره در حیطه تخصصی. رئیس‌جمهوری همچنین در حوزه اقتصادی باید تیم هماهنگی انتخاب کند و یکی از این افراد را بنا به جایگاهش به عنوان لیدر تیم اقتصادی قرار بدهد. برای انتخاب اعضای کابینه اصلا نباید نگاه سهمیه‌ای حاکم باشد و باید کاردانی، شایستگی، مسئولیت‌پذیری و روحیه کار جمعی و تیمی و همین‌طور روحیه فداکاری و ازخودگذشتگی، اولویت اصلی انتخاب اعضای کابینه باشد. رئیس‌جمهوری نباید این دوره ریسک کند، چون هزینه‌های آن دامن کل جریان اصلاح‌طلبی و اعتدال را خواهد گرفت و دودش به چشم مردم خواهد رفت.

با توجه به مباحثی که طرح شد، فکر می‌کنید شاخص مدیریت اصلاح‌طلبانه چیست، به‌ویژه در حوزه شهری و به‌ویژه در تهران. چه اتفاقی باید رخ دهد که بعد از چهار سال آن را محصول این نوع مدیریت بدانیم؟

من به چند عامل اشاره می‌کنم. اول پاکدستی مدیران و سیستم است تا اعتماد مردم به مدیریت شهری بازگردد. دوم اینکه برنامه‌های شهری باید بر مبنای «انسان‌محوری یا شهروندمحوری» تدوین شود. درحال‌حاضر، توسعه ساخت‌وساز، سخت‌افزار (با توجه به ماشین) و زندگی ماشینی بر توجه به نیازهای روحی و روانی و آرامش شهروندان رجحان پیدا کرده است. هدف از ساخت‌وساز و توسعه سخت‌افزار باید تأمین آرامش و آسایش شهروندان باشد، این در حالی است که زندگی مردم در شهر تهران روزبه‌روز با سختی‌ها و مشکلات بیشتری توأم می‌شود. نتیجه این می‌شود که مردم به جای حصول آرامش، از فیزیک شهر هم آزرده می‌شوند؛ یعنی به جایی می‌رسد که به فرض انجام زیباسازی‌ها در شهر، عملا مردم از زیبایی‌ها لذتی نمی‌برند. این به آن معنی است که برنامه‌ها انسان‌محور نیست. موضوع بعدی لزوم برنامه‌محوری و انجام کار کارشناسانه و توجه به مدیریت مبتنی بر علم و عقل است. موضوع بعدی شفافیت است؛ باید ورودی و خروجی‌های درآمدی و مالی شهرداری روشن و در اختیار اعضای شورا و مردم قرار بگیرد. این کار دو حسن دارد؛ یکی توجه به مطالباتی است که مردم طرح کردند و خواستار شفافیت و سلامت کار خدمتگزاران خودشان هستند و دیگری جلب همکاری‌های مردم. من اعتقاد دارم در شهری مثل تهران که گفته می‌شود شهرداری بدهی‌های سنگینی دارد، برای جذب منابع مالی باید به مردم تکیه کرد، نه اینکه عوارض را زیاد کنیم، بلکه باید برای تأمین هزینه پروژه‌هایی که نتیجه آن ارائه خدمات به مردم و افزایش رفاه عمومی است، آنها را به مردم واگذار کنیم و با سرمایه و مشارکت مردم آنها را انجام دهیم؛ کاری که از ۲۸ سال پیش، بنده در کیش شروع کردم و بدون اینکه دولت ریالی هزینه کند، یک جزیره متروکه به یک شهر زیبای هدفمند تبدیل شد. وقتی می‌دانیم که نه دولت پول دارد و نه شهرداری، شهرداری باید بخش درخور توجهی از آنچه را در شهر سرمایه‌گذاری می‌شود، به مردم واگذار کند؛ به‌طوری‌که مردم احساس کنند شهر را خودشان می‌سازند و خودشان اداره می‌کنند. شهر را مال خود بدانند و احساس کنند کار دست خودشان است و شورای شهر و شهردار فقط نقش برنامه‌ریزی، هدایت و عمدتا حمایت از مردم را بر عهده دارند.

البته احتمال بروز رانت هم در این دست از واگذاری‌ها وجود دارد.

نه. وقتی واگذاری به شکل مزایده‌های عام و شفاف و در جریان یک رقابت واقعی و البته با استفاده از نظارت شفاف شورا و سایر دستگاه‌های نظارتی مسئول صورت بگیرد، محمل استفاده از رانت از بین خواهد رفت؛ مثلا در تهران سه یا چهار پارک آبی وجود دارد. براساس برآوردها، یکی از روش‌های درمان استرس و تنش در شهرهای بزرگ، استفاده مردم از پارک‌های آبی و به طور مشخص آب‌بازی است. به‌این‌ترتیب برای ۱۰ میلیون جمعیت تهران، تعداد خیلی بیشتری از این پارک‌ها لازم است که می‌توان سرمایه‌گذاری و احداث این پروژه‌ها و امثال آن را واگذار کرد. بعضی‌های می‌گویند اگر این کارها را به بخش خصوصی واگذار کنید و عوایدش را بخش خصوصی ببرد، پس درآمد شهرداری چه می‌شود؟ باید گفت وقتی اساسا پروژه‌ای تعریف نمی‌شود، درآمدی هم وجود ندارد. اما وقتی پروژه تعریف می‌شود و سرمایه‌گذاری و احداث آن به بخش خصوصی واگذار می‌شود، شما می‌توانید عوارض مربوطه را قسط‌بندی کنید یا در شرایطی بگیرید، ولی وقتی پول ندارید خودتان سرمایه‌گذاری بکنید و به بخش خصوصی هم اجازه سرمایه‌گذاری نمی‌دهید، نه امکاناتی ایجاد می‌شود، نه درآمدی خواهد بود. من مسئولیت کمیسیون گردشگری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران را عهده‌دار هستم، چندین گروه هتل‌سازی «برند» دنیا مراجعه کردند و خواستار سرمایه‌گذاری و ایجاد هتل در ایران بودند. من حسب وظیفه خودم در اتاق بازرگانی، آنها را به سرمایه‌گذاران ایرانی معرفی کردم. بعد از مدتی دیدم که هیچ خبری نشد، پرس‌وجو کردم، متوجه شدم شهرداری منطقه مربوطه به سرمایه‌گذار خارجی گفته است برای دریافت مجوز ساخت هتل، چند ده میلیارد تومان باید عوارض بدهد و همین امر موجب منصرف‌شدن سرمایه‌گذار شده است، این مسئله در چندین مورد تکرار شد. درحالی‌که شهرداری می‌توانست به میزان عوارض قانونی در این پروژه سهیم بشود و به‌این‌ترتیب تسهیلاتی برای ایجاد هتل فراهم کند یا عوارض را قسطی و پس از انجام ساخت‌وساز و در مرحله بهره‌برداری دریافت کند تا این امر، تشویقی برای سرمایه‌گذاری و ساخت هتل در تهران بشود. وقتی اعتراض کردیم، گفتند پس شهرداری از کجا کسب درآمد کند؟ گفتم وقتی از اساس هتلی ساخته نمی‌شود، منبع کسب هرگونه درآمد کور می‌شود. اما وقتی شما مجوز می‌دهید و سهیم می‌شوید، به عنوان نمونه از دو سال بعد که هتل ساخته می‌شود، شما وارد فرایند کسب درآمد می‌شوید. ما در جزیره کیش همین کار را انجام دادیم، جزیره برهوت بود، بدون هرگونه کمک دولتی تنها با جذب سرمایه بخش خصوصی و با بسته‌های تشویقی، کیش را به یکی از مراکز تفریحی و تجاری تبدیل کردیم که از ابتدا به عنوان یک شهر هدف‌دار و چند مأموریتی طراحی شد؛ یعنی اهداف شهر برای جلب توریسم، سرمایه‌گذاری، زندگی مردم، صادرات، واردات و... مشخص شد.

> **نمی‌توان گفت که برای تهران هدفی طراحی نشده است. اما هیچ‌وقت نگفته‌ایم مثلا تهران قرار است پایتخت اقتصادی منطقه باشد؟ پایتخت مالی منطقه باشد؟ مرکزیتی برای برگزاری سمینارها و همایش‌های بین‌المللی در امور مختلف تاریخی، فرهنگی، سیاسی یا اقتصادی در سطح بین‌المللی باشد؛ نه چنین چیزی را نگفته‌ایم**

فکر می‌کنید تهران با هدف برنامه‌ریزی نشده است؟ یعنی آنچه در برنامه‌های پنج‌ساله آمده، این هدف را ندیده که تهران باید چه شهری باشد؟

نمی‌توان گفت که برای تهران هدفی طراحی نشده است. اما هیچ‌وقت نگفته‌ایم مثلا تهران قرار است پایتخت اقتصادی منطقه باشد؟ پایتخت مالی منطقه باشد؟ مرکزیتی برای برگزاری سمینارها و همایش‌های بین‌المللی در امور مختلف تاریخی، فرهنگی، سیاسی یا اقتصادی در سطح بین‌المللی باشد؛ نه چنین چیزی را نگفته‌ایم. یا مثلا گفته‌ایم تهران اولین شهر هوشمند منطقه باشد؟ نه، باز هم چنین موضوعی را نگفته‌ایم. آیا هدف‌گذاری کرده‌ایم که تهران مرکز تولید نرم‌افزار در منطقه و فروش آن در سطح جهان باشد؟ نه چنین هدفی طراحی نشده است. درحالی که با این حجم از منابع انسانی به‌ویژه جوانان تحصیل‌کرده و با ضریب هوشی بالا، امکان تبدیل‌شدن تهران به قطب تولید نرم‌افزاری منطقه با رویکردی جهانی وجود دارد. آنچه تا به امروز انجام شده، این بوده که سعی خوبی برای حفظ و توسعه فضای سبز و پاکیزگی شهر صورت گرفته یا اینکه جمع‌آوری به‌موقع پسماندها و تلاش‌هایی که در جهت تسهیل رفت‌وآمد در سطح شهر و احداث بزرگراه‌ها و تونل‌ها و احداث خطوط ویژه حمل‌ونقل عمومی و فعالیت‌هایی هرچند ناکافی، ولی ارزشمند در توسعه مترو صورت گرفته، خوب بوده و باید قدردانی شود، اما روشن نشده تهران قرار است به چه شهری به چه هویتی، با چه کارکردی و دارای چه موقعیت بین‌المللی تبدیل شود؟ مثلا تهران می‌تواند به یک مرکز برای برگزاری همایش‌ها و کنفرانس‌های بین‌المللی تبدیل شود. شما شرم‌الشیخ مصر را در نظر بگیرید؛ منطقه‌ای در مصر که برای این منظور ساخته شده است. اگر تهران به مرکز برگزاری کنفرانس‌های علمی، فرهنگی و تاریخی دنیا تبدیل شود، آن‌هم با ساختن چند هتل و سالن اجتماعات بین‌المللی، می‌دانید چه میزان رفت‌وآمدهای استادان، شخصیت‌ها و افراد... افزایش خواهد یافت و از قِبل آن چه اعتبار و جایگاهی نصیب ایران و تهران خواهد شد. فکر می‌کنید این کار چه کسی است؟ کار دولت است؟ کار وزارت راه و شهرسازی است؟ نه، این قبیل کارها، مأموریت‌های شهرداری هستند.

فکر می‌کنید که اگر قرار باشد چند کارِ ویژه برای تهران تعریف شود که در این فرصت چهارسال انجام آن در اولویت قرار بگیرد، چه موضوعاتی باید باشد؟

یکی از موضوعات مهم شهرداری، تأمین منابع مالی است. به‌ویژه آنکه براساس اطلاعات موجود، بدهکاری سنگینی هم دارد. دیگری استفاده بهینه از نیروهای موجود در شهرداری است. شهرداری به لحاظ مدیریتی و بدنه کارشناسی دارای نیروهای ارزشمندی است که باید بین آنها هماهنگی و همسویی برقرار شود. کارکنان و کارگران شهرداری اعم از شاغلان و بازنشستگان آنها نیروهای دلسوز و زحمتکش و ارزشمندی بوده و هرکدام از آنها سرمایه‌های پربهایی هستند. مثلا چرا نباید درباره انتخاب شهردار از بین نیروهای موجود در شهرداری گزینه‌ای معرفی شود؟ چرا باید بیرون از مجموعه شهرداری نیرو معرفی شود؟ چرا نیروها در این جهت ساخته نشده‌اند؟ حتی درباره اعضای شورای شهر، همه و همیشه اعضای شورای شهر از بیرون از شهرداری نامزد و انتخاب می‌شوند. همچنین شهرداری باید در فرایندی به شورای شهر و مردم گزارش دهد. علاوه بر اینها درباره تهران به‌طور ویژه باید گفت موضوع آلودگی هوا و ترافیک دو موضوع بسیار مهمی هستند که باید در اولویت قرار بگیرند. البته توجه به این مسئله نباید پرداختن دقیق و عمیق به معضلات فرهنگی و اجتماعی را تحت‌الشعاع قرار دهد. تهران درحال‌حاضر با معضلات بسیار سنگین اجتماعی و فرهنگی به‌ویژه مسئله کودکان کار، زنان خودسرپرست، تکدی‌گری و ناهماهنگی در پرداختن به مسائل فرهنگی مردم دست‌وپنجه نرم می‌کند. درباره مسائل اجتماعی باید از سمن‌ها کمک گرفت. سازمان‌های مردم‌نهاد در سال‌های اخیر با نیت خیر مردم و افکار نوع‌دوستی شهروندان رشد قابل ملاحظه‌ای داشته‌اند. مثلا همین مجموعه خانه خورشید، نشان داده است که چه قابلیت‌هایی می‌تواند از سوی سازمان‌های «مردم‌نهاد» بروز کند و می‌توانند چه حجمی از مشکلات را مرتفع کنند. یکی از وظایف اصلی شهرداری رسیدگی به معضل اعتیاد، زنان بی‌سرپرست یا کارتن‌خواب و کودکان کار و... است. بی‌شک بهترین راه‌حل این مشکلات کمک‌گرفتن جدی از این سمن‌هاست تا این معضلات را به شکل عاطفی و انسانی و نه با برخوردهای سخت و خشن حل کنند و شهرداری باید به صورت جدی از این سازمان‌های مردم‌نهاد حمایت کند. اما همان‌طور که گفتم معضل ترافیک و آلودگی خیلی موضوع مهمی است. یکی می‌گوید دست محیط زیست است و دیگری تقصیر را گردن دستگاه دیگری می‌اندازد. اما نباید این‌قدر دنبال مقصر گشت. مقصر مشخص است. خیابان‌های تهران ظرفیت و کشش الگوی موجود حمل‌ونقل شهری و استفاده نامتعارف از خودروهای شخصی را ندارند. آلودگی هوای تهران عمدتا ناشی از تردد خودروهای بیش از ظرفیت شهر، اعم از سواری، موتورسیکلت و خودروهای عمومی است. لذا راه‌حل مشخص است، حجم تردد باید کاهش پیدا کند. راه آن چیست؟ توسعه حمل‌ونقل عمومی اعم از اتوبوس، تاکسی و مترو. چگونه؟ باید راحتی مردم را در سیستم حمل‌ونقل عمومی در نظر بگیریم. مردم درحال‌حاضر از مترو و اتوبوس استفاده می‌کنند، ولی راحت نیستند، در مسیر این استفاده‌ها همیشه با مشکل مواجه هستند و حتی می‌توان گفت به‌عنوان یک شهروند نوعی تحقیر را شاهد هستند. اینجاست که طراحی برنامه‌های انسان‌محور برای شهر معنی پیدا می‌کند. شهروند باید در استفاده از وسایل نقلیه عمومی و مترو احساس راحتی بکند، تکریم شود، با فشار و هل‌دادن و... مواجه نباشد، حالا اگر تعداد واگن مترو زیاد شود، فاصله ایستگاه‌ها کم شده و از هزار متر به ۳۰۰ متر برسد - مثل آنچه در برلین، لندن، توکیو، پاریس و شهرهای بزرگ دنیا وجود دارد- و مردم از هر نقطه‌ای که محل کارشان، زندگی‌شان یا محل مراجعه‌شان است با فاصله ۱۵۰ متر به اولین ایستگاه مترو برسند و وقتی وارد مترو شدند نه هشت ۱۰ دقیقه، بلکه با دو دقیقه معطلی سوار قطار بشوند و به‌جای فشار و هُل، صندلی راحتی در اختیارشان قرار بگیرد، دیگر نیازی به استفاده از وسایل نقلیه شخصی احساس نمی‌کنند و هم از تردد خودروهای سواری در سطح شهر کاسته می‌شود، هم ترافیک تا اندازه‌ای سبُک می‌شود و هم آلودگی برطرف می‌شود. وقتی معضل ترافیک حل شود، اعصاب مردم راحت است و جلوه‌های بصری شهر خود را نشان می‌دهد و مردم از زندگی‌کردن در چنین شهری لذت می‌برند. اینها همه با مشارکت‌دادن مردم در سرمایه‌گذاری‌ها و کشاندن سرمایه‌های مردم از برج‌سازی یا واردات خودروهای سواری به توسعه مترو، افزایش خطوط مترو و افزایش واگن‌ها عملی است. بنابراین تنها راه‌حل جلب اعتماد مردم و نیز اعتمادکردن به مردم در مدیریت شهری است.

اگر بخواهیم مروری اجمالی بر ثبت‌نام شما در انتخابات داشته باشیم، لطفا بگویید که چرا ثبت‌نام کردید و چرا انصراف دادید؟

من از سال ۹۲ به این‌سو برنامه داشتم که وارد مدیریت شهری شوم.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیهان

● متکی در نیویورک: احتمال ورود اسرائیل به یک درگیری نظامی تقریبا صفر است
● ولایتی: رهبر انقلاب مرجع نهایی تصمیمات کلان در حوزه سیاست خارجی است
● وزارت خارجه آمریکا: کسانی که هیچ اطلاعاتی ندارند دم از حمله به ایران می‌زنند
● طاهری، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس: وزارت ارشاد با هتاکی‌ها علیه احمدی‌نژاد برخوردی قاطع کند
● وزیر نفت در اجلاس جهانی نفت و گاز: اوپک به دنبال بازار پایدار نفت است
● یوسف‌نژاد، مخبر کمیسیون صنایع خبر داد: آغاز بررسی ادغام وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی در مجلس

اعتماد

● بررسی گشایش دفتر حافظ منافع آمریکا در تهران
● مجادله نمایندگان دولت با نمایندگان بخش خصوصی؛ بذرپاش: چرا می‌گویید تورم نگران‌کننده است
● به دنبال همراهی کمیسیون امنیت ملی با شورای نگهبان صورت گرفت؛ کاهش نظارت بر انتخابات ریاست‌جمهوری و مجلس
● غلامحسین نوذری، وزیر نفت: حمله به ایران با پاسخ شدید روبه‌رو می‌شود
● با حمایت لاریجانی و حسینیان صورت گرفت: رأی مجلس به فوریت طرح امنیت روانی
● حسینیان، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس: مهار تورم قبل از ایجاد یک انقلاب اقتصادی در ایران محال است
● سخنگوی پنتاگون: حمله‌ای از سوی اسرائیل به ایران در کار نیست

ایران

● احمدی‌نژاد: بالاخره مقاومت حامیان مفسدان شکسته خواهد شد
● در کارگروه تحول اقتصادی صورت گرفت: دعوت رئیس‌جمهور از صد اقتصاددان برای تبادل نظر و مشارکت
● سیدحسن نصرالله: اسرائیل ناتوان‌تر از آن است که به ایران حمله کند
● رئیس مجلس: تندروی در نقد، اقدام درستی نیست
● با موافقت نمایندگان مجلس شورای اسلامی مجازات اخلالگران اجتماعی، اعدام خواهد بود
● مهدی هاشمی، سرپرست وزارت کشور: اجازه خدشه واردکردن به خدمات دولت را به شایعه‌پردازان ندهید
● سرلشکر جعفری خبر داد: برنامه‌ریزی سپاه پاسداران برای مقابله با تمامی تهدیدات دشمنان
● معاون سیاسی وزیر کشور خبر داد: ارسال نامه به مجلس برای معرفی نمایندگان عضو کمیسیون ماده ۱۰ احزاب

آفتاب

● بذرپاش، مدیرعامل سایپا: کارهای ۲۰ساله قبلی در این دولت سه‌ساله انجام شد
● سخنگوی خانه احزاب ایران: افراد ناشناس وسایل خانه احزاب را بردند
● کلهر، مشاور رسانه‌ای رئیس‌جمهور: برخی از صبر و حوصله دولت در برابر انتقادات سوءاستفاده می‌کنند
● سرگئی کیسلیاک، معاون وزیر خارجه روسیه: روسیه دانش هسته‌ای نیروگاه بوشهر را به ایران منتقل نمی‌کند
● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: همه تلاش کنند تا کشور را از توطئه‌های خارجی، سالم عبور دهیم
● آیت‌الله مکارم‌شیرازی: نکنند گردن‌کلفت‌های سرمایه‌دار، با زدوبند بهره گسترده ببرند

جمهوری اسلامی

● احمدی‌نژاد: مبارزه با قاچاق کالا نیازمند اقدامی گسترده، هوشمندانه و عالمانه است
● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: عبور از تهدیدات و توطئه‌های خارجی زیرکی و تدبیر می‌طلبد
● متکی، وزیر خارجه: ایران به گفت‌وگوی هسته‌ای ادامه خواهد داد
● رئیس‌جمهور: دولت در مبارزه با مفاسد اقتصادی قاطعانه به پیش می‌رود
● حجازی جانشین فرمانده کل سپاه: حدی برای آمادگی نیروهای مسلح وجود ندارد

اطلاعات

● سیدحسن نصرالله: هیچ‌کس نمی‌تواند مردان مقاومت را تروریست بنامد
● علی لاریجانی، رئیس مجلس: آمریکا باید درک واقعی‌تری از ایران داشته باشد، اگر به ایران لطمه بزنند قطعا لطمه خواهند خورد
● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: نبود رونق اقتصادی فشار تورم بر مردم را مضاعف می‌کند
● علی‌اکبر ولایتی: گذاشتن پیش‌شرط برای مذاکره، کار درستی نیست
● حاجی بابایی، عضو هیئت رئیسه مجلس: دولت براساس مصوبه مجلس ملزم به ادامه فعالیت غنی‌سازی است